

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5376/2019
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж.рр 158/19 од 29.07.2019. године, у седници од 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж.рр 158/19 од 29.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж.рр 158/19 од 29.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр. 463/18 од 20.02.2019. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужилци исплати на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року износ од 400 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж.рр 158/19 од 29.07.2019. године ставом првим изреке одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, побијана одлука донета је уз примену одговарајућих одредаба Закона о заштити права на суђење у разумном року, који се примењује у овој врсти поступка. Није од значаја указивање у ревизији на другачије одлуке судова у овој врсти поступка, јер евентуално постојање другачијих одлука не указује нужно на другачији правни став судова, будући да правилна примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена. Недозвољеност ревизије произилази и из одредбе члана 279. став 6. ЗПП, према којој ревизија није дозвољена у споровима мале вредности.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић